

Koncert-Palæets mindre Sal.

Lørdag 23. Marts Kl. 8.

Edvard Grieg Koncert.

Medvirkende:

Hr. Kgl. Kammersanger **NIELS JUEL SIMONSEN**,Fru **NINA GRIEG** og Hr. **EDVARD GRIEG**.**PROGRAM.**

1. **Klaversonate** (Op. 7) i E-moll.
  - a. Allegro moderato.
  - b. Andante molto.
  - c. Alla Menuetto, ma poco più lento.
  - d. Finale: Molto Allegro.

Hr. Edvard Grieg.
2. **Romancer**:
  - a. Jeg rejste en dejlig Sommerkvæld.
  - b. Til min Dreng
  - c. Modersorg.
  - d. Et Håb.

Fru Nina Grieg.
- 3 a. **Norske Folkeviser***) sat for Piano (af Op. 66).
 Barnesang — I Ola Dalen, i Ola Tjern — Vuggeviser —
 Lok — Liten var Guten — Imorgen ska du få gifte dig.
 *) Disse små intime Fjeldmelodier er nylig fundne og optegnede på en Tur
 i Jotunheimen.
- b. **Bryllupsdag på Troidhaugen***) (af Op. 65).
 *) Komponistens Villa ved Bergen

Hr. Edvard Grieg.
4. **Romancer** (Op. 70). 1ste Gang.
  - a. Eros.
  - b. Lys Nat.
  - c. Jeg lever et Liv i Længsel.
  - d. Se Dig for, når du vælger din Vej.
  - e. Digtterverse.

Hr. Niels Juel Simonsen.
5. **Lyriske Stykker** (Op. 43).
 Sommerfugl — Ensom Vandrer — I Hjemmet — Liden
 Fugl — Erotik — Til Foraaret.

Hr. Edvard Grieg.

Flygel: *Hornung & Møller.*

 Pris: 10 Øre.

Jeg rejste en dejlig Sommerkvæld.

Jeg rejste en dejlig Sommerkvæld
igennem en ensom Dal.
Saa blankt stod Fjældet ved Solfaldstid
og blå var Fjorden og grøn hver Lid,
mens Sommerluften
og Birkeduft
strøg om mig blid.

En rankvokst Jente med røde Baand
om Flettens vægtige Guld,
paa Vangen sad med sit Strikketøj.
En Flok af Geder om hende fløj,
den Vogter stille,
mens Elv og Kilde
gled uden Støj

Hvad mon hun tænkte, den Jente rank,
i Somrens drømmende Kvæld?
Alene, ene i Dalen trang!
Mon Længslen ej over Fjæld sig svang?
Tys, Luren svarer!
Mod Fjældet farer
en Vemodsklang.

John Paulsen.

Til min Dreng.

Maidstone, April 1898.

Min kære lille Gentleman, min egen dejlige Dreng,
nu ligger du vel og sover så sødt i din lille Seng;
jeg sér dig tydeigt for mig, som jeg så ofte dig så,
på Pudsen det lille Hoved, på Tæppet de Hænder små.

Men Fatter sidder i England, og Fatter han sover ej,
han sidder i England og skriver et Fødselsdagsbrev til
dig,
og det skal gå over salten Sø, og det skal gå over Land
og komme den to og tyvende til min lille Nielsemand.

Komme med alle de gode Ønsker, det komme kan,
Ønsker om Lykke for Drengen fra Drengens Fattermand.
Gid du altid må tænke — også når du bliver stor —
så pænt, som du gjorde som lille Dreng derhjemme hos
Far og Mor.

Gid du altid må glædes ved det, som Livet dig gav,
glædes ved dine Goder og ikke komme med Krav,
huske, at Lykken finder ingen, som ej forstod,
at den bestandig ligger lige foran Ens Fod.

Så til Lykke, min kære, min fine og gode Dreng,
du står som en lille Forårsblomst i Livets den grønne
Eng;
og Fattermand kan ej se dig, men tænke på dig han
vil —
og det vil han blive ved med, sålænge som han er til.

Otto Benzon.

Modersorg.

Saa du ham min lille Dreng
 med den lyse krøllede Lok?
 Saa jeg paa ham længe,
 jeg saa dog aldrig nok!
 Ak saa tom, saa tom, saa tom,
 staar nu hans lille Vugge,
 mens mit stakkels Bryst er fuldt
 af Sorg og dybe Sukke.

Milde Jesus, du var haard,
 da du tog ham bag Stjernerne smaa:
 Trængte du til Engle?
 Ak, Jorden har saa faal
 Gav du ham et Vingepar
 og Himlens lyse Glæde,
 hjælp da mig, som Ingen har,
 o hjælp mig til at græde!

Chr. Richardt.

Et Håb.

Jeg kunde juble for alle vinde
 min glæde ud! Vil man den forstå?
 Nej, bedst jeg varsomt den lukker inde
 her hos mig selv i mit hjertes vrå.

Mit hjerte brænder, det bæver, banker
 i takten, o, til en jubelsang.
 Mit hoved gløder af vårens tanker . . .
 hvor vild og lystelig deres gang!

Foran mit øre det bruser, sjunger
 som tonerne fra et englekor.
 Med tusind sladrende, søde tunger
 det røber mig, hvad i fremtid bor.

Ak! tør jeg tro det! Jeg vil så gjerne.
 Hvor håbet flammer og kaster skin!
 Ud fra det tause, det dunkle fjerne
 en stjerne stråler — og det er min!

John Paulsen.

Eros.

Hør mig, I kølige Hjærter i Nord,
I, som vil Fryd i Forsagelsen finde:
I går iblinde, I går iblinde,
vil plukke Roser, hvor Roser ej gror,
Årene rinde,
Kræfterne svinde,
hvor er vel Sneen, som faldt ifjor?
Ej I det Tabte tilbage vinde,
Læg jer paa Sinde
da mine Ord:

Favne hende,
som helt gav sig hen,
hende, hvem helt
du dig gav igen,
favne hende
med al den Ild,
al den Livets
luende Længsel,
som i dit bankende Hjerte bor,
det er den største —
nej mere end det!
det er den eneste
virkelig store
Lykke på Jord.

Otto Benson.

Lys Nat.

Var det ej nylig, Solen sank ned
bag Skovene i det Fjerne,
nylig først, at den blege Stjerne
så sit Billed i Bølgen blank?

Er det alt Dagens Guld, som gryr?
Glider alt Solens Lavastrømme
over de bjergebølgede Skyr?
Er det forbi med Nattens Drømme?

Neppe kommen drager du bort!
Lyse Nat, hvi er du så kort?

Otto Benson.

609

Jeg lever et Liv i Længsel.

Jeg havde betalt, hvad jeg skyldte,
dækket Glæde med Sorg,
blodige Renter havde jeg svaret
af, hvad jeg tog på Borg.
Jeg havde lidt så meget
og led nu ikke mer,
mit Hjerte nød den samme Fred
som den Døde i Gravens Ler.

Hvi blev jeg ikke dernede?
Hvi kaldte du mig af Grav?
Tusindfold Pine jeg prøved
for hver en Glæde, du gav;
syge så er mine Tanker,
fredløse hvert et Sted —
Hvad skulde jeg dog med Livet,
når Lykken ej fulgte med?

Jeg lever et Liv i Længsel,
i Længsel og sugende Savn,
Lykke længes jeg efter,
Lykke og Fred i din Favn.
Men aldrig ender min Trængsel,
aldrig bli'r du min Brud —
Jeg lever et Liv i Længsel,
jeg holder det ikke ud!

Otto Benson.

~~~~~

Se dig for.

Se dig for, når du vælger din Vej,
tidt går Sti over gyngende Grunde,
vov dig længer fra Bredden ej,
end hvor du véd, du kan bunde.
Endt i Alvor er mangen Leg,
se dig for, når du vælger din Vej.

Se dig for, hvor du sætter din Fod,
va'r dig vel for Smudset og Dyndet,
Skæbnen bli'r dig kun lidet god,
når mod dig selv du har syndet.
Faldet følger så bitter en Bod,
se dig for, hvor du sætter din Fod.

Otto Benson.

~~~~~

Digttervise.

Der er jo de, som er Ho'de kun
og Mave og Arme og Ben;
jeg gratulerer de gode Folk,
dem volder ej Verden Mén.
Men jeg blev nu støbt i et andet Metal,
jeg fik et Hjærte i Bryst,
og det kan rumme Alverdens Kval,
men også Alverdens Lyst.
Hejsa, I Godtfolk dernede!
I er nu de, som I er,
I ser slet ikke de Vinger,
som bærer mig op over Jer.

Der er jo de, for hvem Hobens Dom
er ét med Højesteret;
jeg gratulerer de gode Folk,
de vandt deres Sag så let.
Men jeg blev nu støbt i et andet Metal,
jeg hæved frejdig min Røst,
og blev end Hoben knusende gal,
det øgede kun min Lyst.
Hejsa, I Godtfolk dernede!
I blev nu de, som I blev,
for mig kan I mene, hvad Fanden I vil,
jeg skrev nu det, som jeg skrev.

Der er jo de, som lidt Kærlighed
kan nippe så hist så her;
jeg gratulerer de gode Folk,
de får just, hvad de er værd.
Men jeg blev nu støbt i et andet Metal,
jeg spiller et højere Spil,
et Spil, hvor det gælder Knald eller Fald,
hvor Alt eller Intet jeg vil.
Hejsa, I Godtfolk dernede!
Jer volder Verden ej Mén,
for I, I kan nøjes med mange,
hvor jeg kun kan nøjes med én.

Otto Benzon